

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமும் அம்பைத்தலபுராணமும் வேண்டியவர்கள் என்னிடத்திலாவது அம்பாசமுத்திரம்சிவன்கோவிலுக்கு கண்கரு மகா-ர-ஸ்ரீ ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள்குமாரா சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்க ளிடத்திலாவது விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கிளையம் நுகு கி

தபால்காசிபிரந்தியேகம்

அரிகரமையர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஹஸ்கு ல்

அம்பாசமுத்திரம்

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம்.

ஆதிக்காலத்தில் நைமிசாரன்னிய வாகிகளான ருனிவர்களைப் பாராட்டி ஒரு முனிவரைநோக்கிச் சிவபிரான் புண்ணிய சரித்திரங்களைக் கூறியிருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதர் அம்முனிவர்களை நோக்கி ஓ! தபோதனாகளே முந்தானத்தில் சங்கயோகி வீரகேசனமகாராஜாவுக்கு உபதேசஞ் செய்ததாயும், வியாசமுனிவர என்கருணாதத்தாயுமானஸ்ரீ மூலநாதப்பெருமானுள் நிவவியசரித்திரங்களைக் கூறுகின்றேனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

பூலோகத்தில் மிகச்சிறப்புற்றோர்க்கிய பாண்டிமண்டலத்தில் தாம்பிரப் பரிநதியின் வடக்காயினுள்ள ஆமலகவனத்தில் திருமூல நகரமென்றோ நலமுள்ளது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லாதலங்கனிது மேலானது பிரமதேவன் தனமனைவாடின அவவிடத்தில்வந்து ஓர்யாக்குசெய்யும்படியான மகத்துவமுள்ளது அய்விடத்தில் வசிப்பவர் யாவர்க்கும் சர்வாபிஷ்டதீதையுறு கொடுக்கவல்லது. அத்தலத்திற் பிரமதேவனும் செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியினின்று மெருகதருளிய ஓர் மகாலிங்கம் விளங்குகின்றது. அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானை ஸ்ரீ மூலநாதனெனும் விபூதி லிங்கமூர்த்தியெனும் வினாவிலங்கேச-

திருமுலதகரப்புராண வசனச்சுருக்கம்

஁ன்றும் பிரமலிங்கமூர்த்தியென்றும் புராணங்கள் மிகப்புகழ்ந்து பேசுகின்றன இப்பெருமானை ஒருகாலத்திலாயினுஞ் சென்றுபோற்றியவர்கள் சாவாபீஷ்டமுமடைவார்கள். அன்றியும் அப்பெருமான சன்னிதானத்தில் பிரமதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலுஞ் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களிற் சென்று விதிப்படி முழுகியவர்கள் அடையும் பலனை யளவிடமுடியாது, முனிவர்களே இனிமேற் பிரமன் பூசிக்க கதையைக்கூறுகின்றேனகேளுங்கள், முற்காலத்தில் பிரமதேவன் கனமவினையால தனக்குவரும் ஜனனமரண மென்னும் வியாதியை நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து திருக்கலைகுகரிசென்று சிவபிரானைக்கண்டு தெரிசித்துவணங்கித் தனதெண்ணத் தைத்தெரிவிக்கக்கடவுள் அப்பிரமனை நோக்கி நீபூலோகத்தில் பொருளுந்மாரதி தீர்த்திலுள்ள ஆமலகவனத்தில் ஓர் யாகம் புரிவாயாயின உனதெண்ணம் நிறைவேறு மென்றருளவும் நான்முகன் மனைவியுடன் பூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் வந்து தனபெயராலும்தனதுமானைவிபெயராலுமவிளங்கியதீர்த்தங்களில் முழுகி ஓர்யாகஞ் செய்வானாயின இவ்வாறு பிதாமகன் நிஷ்காயியமாகச்செய்தவருமயாகாக்கினியின றுகருணைக்கடலாகியசிவபெருமானலோகாமபிகையுடன் வெளிப்பட்டுஅப்பிரமன் எண்ணப்பட்டவரமளித்து அவ்விடத்திலேயேவிபூதியினாலாகிய சிவலிங்கத்திருவுருககொண்டனர். உலகமமையுமுடன் வசிப்பாளாயினர்.

அன்றியும் மற்றொருகாலத்தில் பூமியைச்சமஞ்செய்யச் சிவபிரானுததரவின்படி தெற்கெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரும் அந்தத்திருமுலநகருக்குச்சென்று பிரமதீர்த்தத்திலும் சரஸ்வதி தீர்த்தத்திலும் நீராடிப்பூசித்து வணங்கிவேண்டிமவரங்களெல்லாம் பெற்றுக்களித்துப் பொதிகைகிற் சார்ந்தனர்.

கைமிசவனத்து முனிவர்களே இப்புராணத்தைப் படனஞ் செய்தவரும படனஞ்செய்வித்தவரும் கேட்டவரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவத்தியும் பெறுவார்கள், எனச்சூதமுனிவர்கூற மந்தையமுன்வர்கள்யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் முழுகினவர்களாய் அபுபுராண முனிவரைப்புகழ்ந்து அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வாழ்வாராயினர்.

திருமுலதகரப்புராணவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருமூலநகரப்புராணம்.

திருநெல்வேலி

மகன-நா-ஸ்ரீ கவிராஜ நெல்லையப்பிள்ளை யவர்க்கு

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

தேரிசை யாசிரி யப்பா.

பொன்மக ளமாதநூடும் நனமணி மர்ப்பினன்
சங்கேந தியகரப் பங்கே ருகத்தன
முள்ளெயிற் றரவணைப் பள்ளியிற் றுயில்கொளுந்
தாசவிழ பைந்துழாய மாதவற் கன்று
வானவ ரரசொடங் கானவர் தம்மையும்
அலநதலை கொளச் செய சலந்தரற றடிநத
பருதியை யளித்த சுருதி நாயகர்
மரகத நிறத்துக் குரகதம் யாதத
வையத னூர்தரும் வெய்யவ னலர்த்துஞ்
செம்பது மத்தயன வெம்பவப் பிணிகெட
வருமகம் புரிதரத் திருவுள மிரங்கிக்
கருவுற வணமன் றொருவர மனித்தவர்
வரமலிந் தொளிரும் பிரமலிங்கேசர்
சோதி திகழும்வி பூதிலிங்கப்பரர்
இலருயிர்க் கருளு முலகனனைபாகர்
வருமூ தறிவர்தாழ் திருமூல நாதர்
மேனமையின விளங்கு மான்மிய மனைத்தும்
பராவுறுஞ் சைவ புராண மதனின
மருவிய பொருளைக் குரியமான மியத்திற
புகலதரும் வடசொல்த் சகுதமிழப பனுவலிற
றருகெனக் கமலை யொருவிடா தமரும்
அமபையம் பதிவளர் வம்பையம் பதிபனேர்
சுப்பிர மணியவே ளொப்பின்மா தவமவரும்
புத்திர னடியவர் பத்திமை மிகருளான
விததுவசனர்க்கரு ஞத்தம குணகரன
ஈசா காசி பேச ராலயத்
துரினீமயாம் பொருளைப் பெருமையா வளர்த்ததாற்
சந்தத நிலைபெறுடம் பந்தர்மன் டப்முந

சிறப்புப்பாயிரம்.

தெள்ளிய நிலவொளிர் வெள்ளிவி மானமுந்
கோரத முதறபல வாதரத் தியற்றினோன
எய்திய கங்கைத் தெய்வநா யகமால்
சொறநிடக் கலைபல கற்றவர் புகழநதர
மனுவிசு வாவசு அனுவருடந் தழுதம்
தைழு வொனபான் நெய்தியிற் பூசநாள்
அவவரன கோயிலின நிவ்யசந நிதியில்
இமமையும் பெறும்பயன செமமையி னமைவுற
அரங்கேற நினனுயர் மரங்கே கயநின
ருட்டலகூத்தியர் நீடுகழைநின
றசைதர நடித்திட லிசைதரப் பங்கய
வரவியிற் கயலினந தாவிரீள் கமுகின்
படுபழ முதிர்ப்பக் குடவனை யினம்வொரீஇப்
பூம்பழனஞ்செல லாம்பல் வளஞ்செறி
அரிகேசநல்லூர புரிதவப பெற்றால
வநதவன் மறைபயி லநதனா குலாதிபன
சிவபத மறவா தவனிரா மயடன
உதவிய புதல்வனற் புதவச னனசெழுஞ்
செநதமிழிலக்கண மைந்தையுந் தேர்நதவன்
அமபை ஹைல கூலிற் பம்புதமிழ்ப் பணடிதன்
மாணவ ரவாக்கொளப பேணுகலை பயிறதுவன்
எனறன்மீ தன்பு துன்றவைத திடுபவன
அரிகர பாரதி யென்னும்
பெருமைகொள் ளருமைப் பெயர்புடைத் தோனே.

திருமூலநகரப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கணபதி தணியெவர்க்குந் கதிமுத லிணையிலாத
கணபதி தணமுன் னானமுன காட்டிய வுயிர்மேலேற்ற
கணபதி தணநே ராவேன கருத்தினுன் முதலீனோன்றுந்
கணபதி யெனவே நினதேன் கருணைசெய தனிக்குமாலோ. (த)

திருமூலநாதர்.

ஒருமூலங் கெடுப்பரிய பெருமூலம் பலவீழ்த்தங் கோங்கு
கனமத—தருமூல நான்முகர்க்காய் நிருமூலஞ்செயதருநுநதகை
வினோனாக—குருமூலந் தணப்புடவி வருமூல மெனக்கொண்மு
சு ருலயுஞ்சோலைத்—திருமூல நகர்வளருந் திருமூலநாயகனைச்
சுதை செய்வாம, (உ)

உலகம்மை.

வேயான தோளானத் தோளாத மணியான விரியுமாம்பல்
வாயான வாயான மமூவலர்க்கு வாய்த்தான வணங்குவானாக்
காயாத கனியானக் கனிபருவங்கடவானக் கருதுயிர்க்கோ
நாயானவுலகனைக் காலமொலாம் புகழநதோதத் தவம்பெற்றே
னே, (ங)

சுப்பிரமணியர்.

தேச்சகந்தக் கடம்பனைதேவர்தஞ் சேவகந்தனை வானகச்
சீகர—வீச்சகந்தனை மேயவர்க்கனறநுள் வித்தகன்றனை மெயப்
புகழோதிய—பாச்சகந்தனை வாகுயிணிந்தவோர் பாசகந்த
னை மாமரமாயசூர்—மாச்சகந்தனை மொயம்பனை யென்னொரு வ
ள்ளல் கந்தனை வாழ்த்துகிற பாமரோ. (ச)

நால்வர்.

மணிசிலை மழுலாளி வருததெதி ரேறு மீனம்
பணிமொழி நாவாய தூது பசுந்தமிழ்ப் பாடலானோர்
அணிதிகழ் பீதாம்பயவக ளுறுதினஞ் சிரமேழ் சூழிக்
கணிதரு மவாவனைத்துந் துறையறப் பெறுதுமாதோ. (ரு)

நாடிபயன்.

அரும்பாத தரித்தகை மனைமகவும் பொருளறனு மருளுந்
சும்—பெரும்பாத கமலமெலா மறநீக்கு முயர்ஞான முறுததும
பின்னுந-திருமபாத கதியளிக்குந் திருமூலா புராணமிதிற செய்யு
ளொன்றில—வரும்பாதக தொனறெருகால வகுத்தாராகுகுங்கே
ட்டாராக்கும் வரைந்தாராகுமமே. (சு)

வாழ்த்து.

வாழிமா மழைகள் வாழி வையமன்னுயிர்களெல்லாம்
வாழிமா மன்னர் செங்கோல வாழிமா மறைகளும
வாழிமா மூலநாதா மகிமைசோ புராணமென்றும்
வாழிய நிறநூலகேட்டார வகுத்துளார் வகுப்பித்தாரோ. (எ)

முற்றிற்று.

)ரண்டாவது புராணவரலாற்றுச்சுருக்கம்-

காலகாலா கபாலிமுக் கண்ணுதன்
மூலநாதா கதைபிது முநதைநான்
கோலவெண்கிரி மேயவொர கோமகள்
சாலக்கேட்க வுரைத்தனா சங்கரோ. [க]

சங்கயோகி நவின்றதைத் தாபதர்
தங்கமேவு பராசரன சாறறினான்
அங்கண் வியாதற் கவனஞன் செயதன்ன
துங்க மாதவச் சூதனுக் கனறரோ, [உ]

சூத தேபுராணிகள் றெல்லுநான்
வேத னூரநு னையிச மேவிய
மாத போதனா வேண்டிட வாய்மலர்ந்
தோத லாயின னுண்மகிழ பூத்தரோ. [ங]

அன்ன காதையை யான்சொல லாவிசேர்
அன்ன நேர்குக்குடஞ்செல லனறியுஞ்
செந்நெ னேர்புல் வளர்நதிடல் செய்யதாஞ்
சொன்ன நேர்பித் தனையுந்துலங்கலே. (சு)

அல்லி னுலமு மந்தகாந்தகன்
ஒல்லு மோரணி யாக்கின னுன்னியே

கல்லு முள்ளுங் கலந்தன யான்சொலுஞ்
சொல்லு மாங்கதிற கேழுனுஞ் குடுமால்

[௫]

கருணை கூர்நிரு மூலர் கதையெலா
பெரிய சைவ புராணத்துட் பேசிய
பொருளை மானிய மேபுகல் கின்றது
தெரிய வம்முறை யேதமிழ்ச் செய்யுளால், (க)

துயய வம்பைப் புராணஞ் சொல்செய்து
வைய மேற்புகழ வைத்தவனாக கங்கை
தெய்வ நாயக னேயிது செபபென
உயயு மாறவ ருணர்நதுரைத் தேனரோ. (எ)

புராணவரலாற்றுச்சுருங்குழற்றிற்று.

மூன்றாவது நாட்ச்சருக்கம்.

புகழ் மணத்தது நாமகள் பூமகள் பொருந்தி
மகிழ மணத்தது மலையமா ருத்தொடு மருவி
யகழம ணத்ததென் பொருளையு மரியசெந தமிழுந்
திகழம ணத்தது தெய்வத்த தென்னவன்றேயம் (க)

இன்ன பாண்டிய லெம்பிரான விழாவெழு தினத்திற்
பொன்னந்தாண்டவ மூர்த்தி முப்பொழுதினி லிரண்டாச்
சொன்ன வன்னமாயப் படாநதலை சுருங்கவாய மடுத்தப
பின்ன தாகிய கோலமாயப் பெயமுடில பெயாநத. (உ)

பெயர்ந்த கார்முடில் பொதிகமேற பிஞ்ஞகனடியாக்
கியைந்த நல்லிளி சொரிதல்போ லென்கணுஞ்சொரிய
வுயாநத வள்ளறம் பொருளென வொருதுளி டலவாய
நயந்த வம்மலைப் பரப்பெலா நாலுவ வருவி (உ)

அருவிசோதடம் பிறப்பிட மாகவாங் கெழுந்த
பொருளைமாநதி பூதலத் தமுதெனப்பொலிநது
கருதருமபுகழ் கடனைசித் திரைமுறை கலநது
திருவி ருநதமாக கடலெனுஞ் செல்வன்பாறச்செனற. (ச)

வேறு.

கருவி மாமழையே கச்சாய்க் கமழதரு மலர்கள சோரு
மருவிளனைத்துந் பூண யரிமுதல் விளங்கததீட்டல்

தருவியன் வனமாயிந்தத் தரைமகளமுத ழுட்டிம்
பொருவிலாக் கொங்கை யென்னப் பொலிவது குறிஞ்சிமாதோ

கந்தவேள் வலப்பாகத்துங் கந்தரக்தோறுயின்ற
தந்தைதன் கரத்துமுண்ணுந் தழல்விடத் துடனேவந்த
சந்திர னடுகிடத்துந் தனபொரு ளியைய வைத்த
நந்தலி னிலத்தின் வண்மை நவிலுதற் கடங்கா மாதோ. (சு)

ஒன்றுசேர் மன்னர் முக்கா லுமுதலாக் கானிற் பாச்சிப
பொன்றிவெண் ணாக்காலாது புரப்பர் மா காணியெல்லாந்
துன்றொரு மாவினோடு கீழடைச் சினைப்பலாக்க
ணின் றுயர் மருதவேலி நிலத்தியல் வலியதாமால். (ஏ)

மதனவேள் பறையை யாங்கு வளர்தரு கொடியை யஃதே
கதுவுகட் படையையந்தக் கனிப்படைப் பதியைக்காப்பான்
றதைதரு வாளேழுமச் சந்ததம் வைத்தானென னுஞ்
சிறைவக னெயதல்வேலித் திறமெவர் முழுதுஞ்சொல்வார். (அ)

பாலைநா னிலமுமொன்றூப் பஹலை கலந்துதோன்றுங்
கோலமும் பலவாமாங்கு கூறுதலருமைத் தாருஞ்
சாலவாம் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சில தந்துரைத்தா
முலமா நகரின் வண்மை மொழிசூது மரிதினமாதோ. (க)

நாட்டுச்சருக்க முறற்றறு.

நான்காவது நகரச்சருக்கம்.

பெருமபவன னினுஞ்சிகரம் பறிக்குமென மகமேருப் பிறங்
கனமேனாள்—அருமபதுமாக் கருண்முலர்ச் சூழ்ந்தவரை யடுதத
துவா மரணக ளெல்லாங்—கரும்புனைய மொழியுமையாட் கிட
மளித்தாருலகமுயக் கருணையோடு—தரும்பரிய மறைப்பொருள்
போற் றுழந்துமிக வகன்றகழி ததுமபு நன்னீர், (க)

செய்யவரை நேரிரத மவ்வுரையை யெறிபவனஞ் சிவனு
மவாசி—மைவரையை நிகர்க்கிகள் வரிசிலையும் வடிவாரூ மற்று
மேந்தி—வையவராப்புலைந்தாறு மலையாத பெருவயவர் மதிப்
புறறெண்ணல்—செய்யவரைப் பின்றுமாற் படைபயிலுங் கூடமவ
ன சிறக்கும் பல்ல. (உ)

கனிதாங்கு பலவினமும் காய்கதிரின் மேலோங்கி வடுக்க
ஞ் காட்டும்—பனிதாங்கு மாவினமும் பன்மலர்கூர் நத்தவனப்ப
ரப்பு மல்குள்—துனிதாங்கு தோல்கண்மலி றோவியம்பான் வி
னைஞொலாஞ் சூழல் சூழ—இனிதாங்கு பயில்வீதி பலவாகும் க
டைநகரத் தியல்பீதாமால். (௩)

நுங்கியவென் மாடயிசைப் பான்பயிது மடவாரா ரோவி
தத்தைப், பாங்கிலவரு மரம்பையர்கள் பருத்தறியார் பசுநையு
ம்பாராநிற்பார்—ஆங்குவரு மணவரவர் மனைவியொன் றனைத்
திடது மரிதின் மீறிப்—போங்கிதிகள் மதுமடவார் முறுவலி
ப்பமிகநாணம் பொருந்துவாரால். (௪)

மணிகோத்த கோவையெனு மணிமாடத் தொடர் நீண்ட
மறுகுதோறுங்—கணிகோத்த கமுகுச லுடைப்பாருஞ் சிறுஞன்ற
ககவின்செயவாரும்—அணிகோத்த சிறுநீடு ருயில்வாரும்புலவி
யிலே யன்னார் நீத்த—பணிகோத்த ருவைநீக்கிப் பொறகண்ண
மிடுவாரும் பல்லவாங்கே. (௫)

எங்குந்பொன் னெனினீசு திருவீதியிடங்களைலா மெழிற்கா
வோடு—பொங்குந்தன் மலர்த்தடமும் புதுமணப்பூம் பந்தர்க
ளும் பொலியாநிற்குஞ்—செங்குந்த ராயரிலை யென்வினைஞாந்
தொழிலா சேருமினனோர்—தங்குபல வணிபூத்த கடுநகரத் தனி
யெனரே சாற்றவல்லார். (௬)

பரத்தையர்வீதி.

விலைபெறும் பொருண்மே லென்றும் விலையிலாப் பொருள்
கீழென்று—நிலைபெறுமுடை மெல்லா நிகழ்த்துமா லாதலாலே,
விலைமாதர் பெரியொன்றும் விலையெதும பெறாமலில்ல
நிலைமாதர் சிறியொன்று நிகழ்த்திட வேண்டிமேயோ. (௭)

நிதியுளா ரொவொன்றா லு நிரந்தர மருவிவாழ்தல்
பதிதமென் றிவர்பா லெண்ணும் பாமரறியார் போலும்
விதியுளா ரொவொன்றா லும் விரிமலர்க் கிழத்திவாணி
குதிகொடக கவரைக்கடிக் குலாவுத லுலகினமாதோ. (௮)

தொட்டாலும் போதுமோர்சொற் சொற்றாலும்போதுக காற்
றுட, பட்டாலும் போதுமெனனப் பலர்பொலனனிக்குமாதும்

எட்டாளும் பொருளொன்றில்லா ரேதிர்த்தக்கனி நமக்கிங்
கெட்டாத கனியே யென்னக் கொட்டாவிவிடவுஞ் செயவாரா. (௧)

பொருண்மணங் கமழவேண்டிப் புலர்பக விரவாயக் கோடி
மருமணம் வகுத்து நித்த மங்கலம் பூணுநிற்குவ
கருமண மணக்குங் கூந்தற் கணிகையர் களித்து வாழும்
தெருமண மாடத்துற சிறப்பெவர் முழுதுஞ் சொலவாரா. (௨)

ஆவணவீதி.

வரைப்பொருள் வரையேயாக வாரிதிப் பொருள்தாகத்
தரைப்பொருள் தரையேயாகத் தனிதனி குவித்து மாற
வரைப்பொரு ளுள்ளம்போல ஆதியங்குவிப்பரந்த
நிரைப்பொருள் கவிஞராலு நிகழத்திடற் கரியதாமால். (௩)

மூவகையிடத்துமேய மூவிலாப் பொருள்களெல்லாம்
போவகை நயந்து போக்கும் பொன்னினுவணங்களெல்லா
மூவகைத்தான கனம முறைமுறை வரலு மெல்லாம்
போவகை நயந்துபோகவும் புமான் லெக்குமன்றே. (௪)

வேளாளவீதி.

கயிறெலாங் கடாவிதபூட்டிக் கனகப்பொன்னேர் நடாத்திப்
பயிரெலாம் வளர்த்து நலகும் பலத்தினு லாயமாதர்
தயிரெலா மயினற வாயான றன்வயிறறிநுந்துபோநத
உயிரெலாம போற்றியீந்த வுலகெலா மலககரிப்பாரா. (௫)

தானாரத்தலங்களென்னுந் தடமாரும் விருந்தினர்க்குப்
பூவாரஞ் செங்கலலாரம் புனைந்தமு தாறுகரு
காவார வயிறுமார நலமார ஆட்டிச சொல்லுந்
தேவார மிவா வீதிககண செவியாரக் கேட்க லாமால். (௬)

தேவகுநம பொருட்டால வேம்பன் திருமுன்னர்ப் பிணையேற்
றநநான, தாங்கினராதலாலே சந்தமவர்கள் வாழும்
பாங்குசேர் மாடநம்மைப் பரிபபது கடமையெனன
ஒங்கிய கருமேககக னுறங்குவ வான்கணமாதோ. (௭)

ஏர்காததா ரீவார்க்கெல்லா மீந்துவே ளாளரென்னும்
பேர்காததா நானாநானும் பெருவிருநதுபசரிக்கு
நரர்காததா நாவுகாததார் நவின்றநன னுலங்காததார்
காததாதார் காப்பெல்லாங் காத்தவரிவர்போலயாரோ. (௮)

பூதிபொற கண்டிமாலை யுனைபவர் சிவபிரானே
ஆதியங்கடவுளென்ன வனுதினம்பணிவோர் சொல்லு
நீதியி னிலையமாநூர் நீடறம் வளர்ப்போர் வாழுகு
சோதிசோ மாடகூடம் பெரிதியாஞ் சிறிதே சொற்றும், (௧௭)

பறபலதனியொன்றாகிப் படர்ந்துபே ராரூயப்பாண
மறபடு கடலா நிறகும வண்ணமா யறறநோக்கி
விறபவருதியதஞ்சீ மேவிய செம்பொனமேரு
வெறபெனக குவிப்பொன்ற ஸிவர்மனை விளம்பலாமோ. [௧௮]

நல்லற மொன்றான மேலோர் நலமபல பெறுவார்போல
வல்லவோரா வாணிபத்தின வளம்பெறு வணிககொல்லாம்
பல்லவாந தனதராவரு பயிலருவா பயிலும் வீதி
சொல்லலாமவல்லாரிரதத் தொல்லுல கெவனுமின்றால், (௧௯)

19

பன்னகஞ் சுமந்தபாரப் பாரிடஞ் சுமந்ததோளர்
கன்னகஞ் சலிப்புற்றுலுங் கலங்காகெஞ் சுறுதியாளா
முன்னகம் பொறநின்றூர்த்தார் முனைகவாந தவாகளோடப
பின்னகங் காணும் வன்மை பெற்றுளா ரிவணவாண மன்னா. (20)

சிறைபட வரிந்தானின்னுஞ் சிகரமுவரிவான்வானத்
திறையவ நென்னவஞ்சி யிமபர்வாழ் வகாகனசாப
மறைதெரிந தவர்க்குக்காவன மனையதாய வளாந்து நாளு
முறைதருபெற்றியேயா முயர்தரு மன்னாவீதி. (௨௧)

அந்தணர்வீதி,

முச்சுடரு நோக்குமிட முதிாதலினுன் முகில் விளங்கு
மெச்சுதிரு மணியகத்தின மேவுதலாற போதத்தி
னிச்சையுட னுனமுகமு மறையாதி யிசைதரலா
லுச்சமுறு மூவாநிலை யுறறனவநதணர்வீதி. (௨௨)

மகததும முகிலாகி வானேறி மழைகாட்டு
மகததுய்மை யுடனெழுநத வருளுயிரக டலகூட்டிந்
தகததேறு மோரைநது தனிததேவ ருளுளாலே
யிகததோடு பரத்தினுறும் பலனைதது யினிதுறுவார். (௨௩)

வில்லாக மலையெடுத்த வித்தகனை யீரிடததும்
பல்லாக மத்தினழுறைப் பனிமலாது இப பாரிடத்தி

அ திருமூலதகராப்புராணம்.

லெல்லாருந் தொழுதய்வா னினிதுவழிபட்டேத்தம்.
வல்லார்கள் வாழ்வின்ற மதுருநிலை பலவாமால். (உச)

அம்பாத்தி னின்றகா யாடவிடுத்தாட்டாத
பம்பாக்கன் சிறிதாட ஈடமிலொர் பலாங்கே
ரும்பருவிவளர்த்த தமிழ்க் கொழங்கவிகைப் பொருள்விளக்கி
இம்பொலா மென்புகுப் புரிவார்தம் மிடமாக்கே, (உச)

சோகத்தி நிலைநெடச் சுருதிமுடி யறியாத
ஏகத்தினிலையாரு றொழுந்தருளுஞ் சாலைகளும்
யோகத்தி னுலையாரு முற்றார்மற் றென்னுது
பாகத்தி னமுதாட்டுஞ் சாலைகளும் பலவாமால். (உ௫)

இருக்கோதற் கெட்டாத திருமூல றொழுந்தருளு
மருக்கோத யத்தினொளிர் அம்பொன்மணி மண்டபமு
முருக்கோ புரமதிக னுடுத்தடியா ருளம்போன்ற
திருக்கோயினிலையெவுர்க்குஞ் செப்பரியதாகுமால். [உ௭]

நிலவிருக்குஞ் சடைமூலர் முனைத்தேழுநா னிலத்தெழுந்த
தலவிருக்கக் காமகைந் தழைத்தோர்க்கு மொரு பாககர்
பலவிருக்குந் திருமூலப் பதிவளமை பலவாகும்
சிலவிசைத்தா மெனச்சூத முனிவானுஞ் செப்பினாலு, (உ௮)

சூதமுனி றருண்கேட்டு கைமிசத்துந் தாய்தவத்தோர்
மாதவகே ளாங்கருள் வாய்த்திட்ட மானீத்தம்
ஆதிமுதன் மூர்த்திதல விசேடமொலா மருடி யெனப்
பாதிபுமை யவளாளுர் பதம்போற்றிப் பணிப்பானால். [உ௯]

நகரக்கருக்க ழுற்றிற்று.

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

நீதி மாதனமேதலை நீன்றுளிர்
ஆதி காளொரு மாமக மாற்றுவான்
போதி னுயகன் வெண்ணிறப் பொன்னெழி
கோதி யாவுந் கழியக்குடைத்ததம். [க]

மூர்த்திவீசேட்சருக்கம்

சு

மூன்னினோக்கம் கரியவர் மூலவர்
சுநிதானந தழைப்பதுமாகிய
சென்னிசோபிர மதநிநுத தீர்த்தமும்
அன்ன ழாபவன தீர்த்தமுமாறுஞ்.

[உ]

பிரம தீர்த்தத் தொருமுறை பேசின
வரன் முறைப்படி யாடிய மானவா
அரிய பாதக முநதலிழை தையனவாழ்
பெரிய கைலை பதவி பெறுவரே.

[க]

பா மடந்தைதன் தீர்த்தம் படிசுவார்
கேர மகறபெறு வார்புறை யுறறிடா
நா மலாநதுரை கலவியு ஞானமுரு
சேம முமபெறு வராதுதி சேரவே.

[ச]

விதி கலைப்பெண் விளக்கிய நீததமேற
கதி யினாடித தொடுத்திடு கனமமொன
றதிக மாயிர மாபபய னலகுமேற
றுதி செய்கின்றவாக கோரதுறை தேரன்றுமே

[ஞ]

ஆருவதுமூர்த்திவீசேட்சருக்கம்.

கால மொன்று கடந்திடு தனமையாற்
சீல லிங்க மெவறுக்குரு சீரிதாற்
சால மூல வினைகள் தவிழத்ததான்.
மூல லிங்க மெனுமமறை மூலமே.

[க]

தாதி லங்கிய தாமரை நரனமுகன்
மூதி லமபெற மூட்டு மகக்கனற
பூதி லிங்கம் தாயப்பொலி தனமையாற்
பூதி லிங்க மெனப்பிவி போறறுமால்.

[உ]

மன்னி யாகம் வளர்த்த கொழுநதழற்
சென்னி யாகச ஐறநதருள் செயத்தாற
றன்னி னுமவினை யாவுந தகித்ததால
வன்னி லிங்க மெனசொலும வையமே.

[க]

சந்த மேவு பணிவரைச் சாரல்விட்
டெனதை யாரரு வினப்படி யேகிவே

வந்த சூமப மணித்தவொர் மாதவாக்
கந்த ரங்கத் திலிங்கம தாருமே. (ச)

எண்ணி னூக்குக ஈதிதரு மெந்தையாம்
வண்ண மூல மகூலிங்கா வண்மையை
பண்ண சூமதை பற்பல வினனமு
நண்ணு ருதெனில் யாவா நவில்வதே. (இ)

தலவிசேடச்சருக்கம்.

அண்ட கோடிக ளழியினு மழிவறு நிலையான்
முண்ட காசன னூயிரத் தொகையெலா முன்னர்க்
கொண்டி யறநிடு மிடமதாயக் குறித்தகொள் கையினுள்
மண்ட லத்திரு மடந்தைதன் னுயிரொனும் வளத்தால். (க)

சால வாகிய தலம்பல தழைக்கினுந் தாணு
மூல விங்கமா யிவ்வயின் முனைத்தெழு முறையாள்
நால தாகிய வேதமு நவிலு மாகமமும்
மூல மாதல் மீதென முதன்மையின முழக்கும். [உ]

மல்லு லாவிய பாண்டிமண் டலத்திடை வழங்கும்
பல்ல வாகிய நாட்டினுட் பலம்பல வளிக்க
வல்ல முன்னிமா நாட்டுழி வானக மெடுத்த
நெல்லி மாவனத் திதயமா நிகழ்த்துமித் தலமே. [ஈ]

அமிழ தெழுங்கலை யணித்தரு ளமலனே கருணை
கமிழ விபூதிமா லிங்கமாயக் கதித்திட வவணச்
சிமிழ லாமுலை யுலகினைச் சேவைசெய திடுவான
தமிழ யோகியும் வரத்தவந் தழைத்ததித் தலமே. (சு)

முத்தி வேண்டினோர் தவப்பயன் வேண்டினோர் முடிவீற்
சித்தி வேண்டினோ மகவொடு செலவம்வேன் றிற்றோர்
நத்தி யைந்தொடு நானருமூன் றிரண்டெனு நாட்க
னித்த லத்தினில் வதிவரே லினிதினெய் துவரால். (இ)

நாடு மோர் மகமோரற நயந்தசில் விரதந்
தேடியிங்குவந் திழைத்திடுற சிறியவோர் பய னுங்
கோடி கோடியாய்ப் பெருகுமேற் கூறுமின் னகர்க்கோர்
ஈடி யாவரோ யிசைப்பவ ரெவர்க்குமே யரிதால். (ஊ)

தீர்த்த மாதியாம் விசேடங்க ளனையதையுஞ் செவிகேட்
டாராத மாதவர் யாவரு மனகனை வணங்கி
மூர்த்தி யாந்திரு மூலனார் சரிதவகண முழுதும்
பூர்த்தி யாமுறை யருளெனச் சூதனும புகலவான (௭)

திருமூலநாதர் பிரமனுக்கருள்செயதசருக்கம்.

பொன் பூத்த கற்பகத்தின மலாபரிநா புத்தேளிர் புனைந
து போற்ற—தென் பூத்த காலசையச சத்தியாகள பலாகவரி
திரண்டு வீச—மின் பூத்த மருகமுத மெய்பூத்த மடநதையுட
ன விரிஞன் மேனான்—மன பூத்த விதமுகமலா சனத்தி னிதுவீ
ற நிருந்து வாழநாளில். (௧)

முன்னுக்கு முயிர்களெலாங் கருமவழி யுலகின்ப முற்றி
யென்கை—பின்னுக வருவனவா டுகையினுல வாகைமிரு பினா
கர்க் கனறிப்—பொன்னுககு முரத்தினர்க்கும் படைத்தொ
ழிலே புரிந்துதினம் புழுவரு மெறரும—எனனுக்க முள்ளதினி
ப பிறந்துபிறந் திழிதருமோ ரியலபே யலலால். (௨)

எத்தனையோ தாய்வயிற்றிற் கருவாகி யருவாகி யிருந்து
போந்தே—எத்தனையோ நோயாலும் பசியாலும் துயராலும் மித்
தலையி லெயத்து நொந்தோம்—எத்தனையோ வறமபுரிந்தோ
மெத்தனையோ மறம்புரிந்தோ மிவைகட கேற்ப—எத்தனையோ
பலனுகர்ந்தோ மென்பயனென் றினனபல வெண்ணலானான். (௩)

கீழான பிறவிதொலை துயர்வான மக்கள்பதங் கிடைத்தன்
மேன்மை—ஆழாதப் பிறவிவின முயர்வருணத அத்திதித லரு
மை யாரும்—பாழாக வதுபடுத்தா துயர்ந்தவெ ஞானநிலை பற்
றி நினறு—வாழாதிங் குடல்காத்த லறிவினாகட்க் கடாதென்
ன வருத்தம் யேதம். (௪)

இவ்வகையா மநிந்திருந்து பிறந்துபிறந் தெய்திதித விழி
வே யாமால்—எவ்வகையு நம்பெருமா னினையடித்தா மரைபா
வி யெய்கை நீததுச்—செவ்வகைசேர் மீனாத பதம்பெறுவ வி
னியெனத்தன சிவதை கொண்டான்—அவ்வகைதன முனைகரு
காத்தா னவருடனே வடகயிலை யடைந்தா னாகான். (௫)

வேதங்க ளரியாத வேதண்டச் சாரணரி வியப்பு நோக்கி
ச்—சேதவகொள் பிறைமொளவிப் பெருமானு ரினீதமருஞ் சினக

ரதது—நாதங்கொண மணிவாயி னந்திபிரா னடிபரவி நவையி
லயோகா—போதங்கொள் பசுபதியை மாதங்கத திலங்குமருட்
பொலிவைக் கண்டான். (க)

சனனிதியில வீழ்ந்தெழுந்தா னுள்ளின்ப மலாங்கவிழிக தா
ரை சோராதான—முன்னிலையி லொதுங்கிமலாக் கரங்குவித்த
மூடியேறறி முறைமை பூண்டு—தன்னிகரும் பெருமானைப் பன
னியொடு புகழ்ந்தவனோ சார்பி னினறா—கன்னியருள் பங
காள ரன்னவனை நோக்கிவந்த கருததே தெனறாள். [எ]

தனிப்பெரு மா னருள் கேட்டுத் தாமரையந் தவிசுருக்குஞ்
சதுமுகத்தோன—பனிப்பரிய பவத்தாலே பலகோடித் துயரு
ழைநத பாவி யினனும்—சனிப்பெரிய வினையாலே சனித்திடுதற
கருகிநின்றன சரண புகுநதேன—இனிப்பிறவி யாகாதிங் கிறுதி
யினினை கதிவேண்டு மேழைக் கெனறான். (அ)

ஆங்கதகேட் டருண்மூர்த்தி யந்தனகே ளவனியினம் மரு
ளேமேய—ஒங்குபுகழ்ப் பாண்டியநாட் டாமலக வனமுளதங்
கொருசார் மேவிக—தீங்கறவோர் மகம்புரிதி யம்மகத்திற் சிற
ந்துவளர் திக்கொழுந்தின—பாங்குறுவோ நிறகருளும் பாலிப்
போம் போதியெனப் பணித்தான மனனோ. (க)

மூவருக்கு முதலான மூர்த்தியருண் மொழிகேட்டு முருந்த
ன் மைந்தன்—பாவருக்க மணிமாலை பூவிருக்கு முதலவியுடன
பணிநது சாத்தி—மூவருக்க முறைநூலிப் புகங்கவாதம் பதகமல
ம புனைந்து போற்றிக்—காவிருக்குந் திருக்கையிலை தனைககடந்
து காசினிமேற் கனித்து வந்தான். (ங)

வேறு

வல்லியோ டலரினமேய வரனுயர் புனித மாண
நெல்லிமா வனத்திலுற்ற னித்தலு ரருளின முன்னர்ச்
சொல்லிய வாரோரிட்டி தொடங்குதற் குறததான
மல்லலம் பொருள்களெல்லாம் வூண்முறை மல் குவித்தான்.

இச்சையா லெண்ணம்போல யாவையு மியற்றுந் தேவா
தச்சனை யழைத்துயாக மண்டபஞ் சமைத்தி யென்றான
நசகிய விதியுங்காத னனிபெற வவனுந் தேவர்
மெச்சிட வேதியாதி மண்டபம் வியன்பும் பந்தர். (உ)

துன்றிய யாகசாலை னாயமு தருந்துஞ்சாலை
மன்றல மாலையாரம வளைதரு சாலையெய
பொன்றிர னுயாநதசாலை புலனிமே னுனாவான
நன்றுசேர் பொருளாகுவித்த சாலைநாற புறத்துஞ் செயதான். (க)

உருக்கிய செம்பொன்னு ழுயர்நவ மணிகளா ழும்
வருககமாச சாலையெல்லாம் வராவென விளங்க னேக்கி
இருக்கிய னுவினா ழு பிமையவா தச்சன நனைப்
பெருக்கிய களிப்பா னேக்கிப் பெரிதுப சரித்தா னப்பால். (ச)

செய்யமா தவதேவர் தேவர்தேவர்கோன் திசைசுரப் பாளர்
அயயனா ராழி யண்ண லறுமுகன கணைசன் மறரோர்
வெய்யவா ரிடத்தோர்யாருமேவுமா நழைத்தல செய்தான்
துயயமா மகததின்சாலை சூழநதன லொவரும வநது. (ஞ)

வநதவர் தமக்குத்தக்க வரிசைசெய் தருமை கூறி
மநதிர வேளவியாற்ற மானமக னமுதவெள்ளைச
சுந்தரி யிவாமுனசெய்த சுணையினீர் மூழ்கி யாகப
பநதிரிற் சூழுகைநோககிப் படர்ந்தனா கொடங்க ளுறறு. (க)

மைக்கிரி யிறகரிநத வீரனும்வானோர் தாமுஞ்
சுககிரி முனிவர்யாருந தனைப்புடை சூழநது நிறகக
கைக்கிரி தனைப்போற்றிக் கணனுதற பெருமானுககே
அக்கிர பூசையெல்லா மணிபெறச் செயதான் மனனோ. (எ)

முக்குண முலகங்கரல முதுமறைச் சிரமுந்தாண்டி
முக்கடும பகைதொலைத்த முனிவர றுளத்தப பாலாய
முக்குண மூலமாயை கடநதொளிர் முதலவனூர்தம்
முக்கணை போலமுதநீ முதிாதர மூளசெய்தான். (அ)

மறைவழி நிகழாநின்ற மலர்மறைத் தாரினுரை
முறைமுறை வகுத்தல் செயதான் மொழிதரு விஞ்சையெல்லார்
துறைவழி வழாதுசொல்லித் துயவா நெயயினோடு
நரைமலர் தருபபைகாட்ட நலம்பெற வோமஞ் செயதான். (ஈ)

கண்டவர் மனத்துமேய காரிருட் பிழம்பு சேத்து
மண்டிய திரிவித்த மநதிராக கினியின ரோற்றம்
அண்டர்கோனுகுமெங்க ளமலனே வருமுனருகக்
கொண்டவோர் கொள்கையனறிக கூறலா முவமை யின்றால். (இ)

தோமறு குணத்திற்கேந்த தாயகல் லைம்போல் வன்னி
தாமமுற நெழுதனோக்கிச் சதுருகன் நேவர்க் கெல்லாம்
நாமவா குதிகனல்கி நக்கனூர்க் கருனியாதுங்
காமமற் றெருவனுக்கே பயனெலாந் கருதலுற்றான். (10க)

வேறு.

கந்தமா மலையோ னியற்றிய மகத்தின கறையறு பய
னெலா மெங்கள்—அந்தியம் பிறையார்க் கற்பிதமெனவே யகமு
றத் தியானமுற் திருப்ப—எந்தையா றொவர்க்குமீச னாராண்டத்
தெழுகனற் கொழுந்தின்மேற் கொழுநதாய்—சந்தமா ருலகா
னொருபுடை விளங்கத் தகைவுட னுதித்தெழுந தனனால். (10உ)

தெய்வதச் சிவியின் கொழுந்தின்மேற் கொழுநதாய்ச் சிவக்
கொழுந் துதித்தலு மவர்தம்—உயவகை யருளும பதங்களே
தொடங்கி ஒண்மைசேர் மதிமுடிகா தும்—மெய்வகை விளங்கு
மணியெலாந் கொள்ளி விழிகளால் வியப்புறப் பருகி—கைவ
கை ருவித்துச் சிரததின்மே லேறறிக் கண்களா விற்பநீர் பெ
ருக்கி. (10ஈ)

புளகமென் போர்வை யுடலெலாம் புதைத்துப் புழுங்கிற
வுழியின்மே லரக்காய்—இளகுநெஞ் சகமுற் றுடலெலா நடுங்க
வெழுந்தருழ்ந் திணையடிவணங்கி—அளவறு கோடி மறைகளா
வின்னும் அளப்பதற கரியவோர் பொருளை—வளமுறு தனது
நாத்தழு தழுப்ப மலர்மக னலர்கள் துடி வாழ்த்தும். (10ச)

ஒன்றதா யொருத்திக் ருயிரதா யவள்பா லுதித்திடு குணங்
களேகர் மூன்றாய்—நின்றவக் குணத்தின மூவராய யாண்டு நி
றைந்தபல் லண்டவா ருயிராயத், துனறிய தொழிலா யுனடியா
யக் கதியாய்த் தோற்றமா யொடுக்கமா யெல்லாம்—அன்றதா
யுளதா யகிலமும் விளங்கும் அனகநின் செயலெவ ரறிவார். (1)

ஒளிதரப் பரவி யிருளுளே 'யொளிப்பாய் உருவிலா வருக்
கொடு நிறைவாய—அளிதர வினையா கிலைகோ டிகளை ஆட்டி
வா யாடலும் புரிவாய—தெளிதா மறைகளினித்தனை யவையு
ந் தேர்ந்திலெனிலெவர் தெளிவார்—தளிதரப் பெரியோ ரகம
ல ரமர்ந்த தாணுகிடு பேணுமா நெயனே. (10சு)

பிரமணுக்கருள்செய்தசருக்கம். ௧௫

உள்ளொளிர் விளக்கே வுணர்வெலாந் கடந்த வொள்ளிய னுண்ணிய வுணரவே, எள்ளுலாக் தைலத்தியற்கையா யறிவோ ர இதயமே லெழுந்தபே ரின்ப, வெள்ளமே வெள்ளப் பவகக டலகடகக வேண்டிவார்க காண்டருள் பொழியும், வள்ளலே யு னையிம் மதியிலா நாயேன மதிக்கொடுவாழ்த்துமா றெவனே. (ய௭)

பிறப்பதிற் றுணப மாயிர மறறிப் பேருகைழிந் திடல்கோ டி, இறப்பதிற் றுணப மளவிலு யென்ப வெடுத்திடு முடற்கள வின்றான், மறப்பரும் வினைக னியாவையு மகற்றி மழுவலைய நி னனருட் பததலில், உறப்பணித் தருள்கவெனக் கலைமகளோ டி நதிவந் தான்பல வுரைத்தான. (ய௮)

அத்தலை நிறைந்த முனீவரர்தேவர் ஆழியநு கரத்தவன் யா ரும், முத்தலை முதலை யுலகநாயகியை மும்முறை சூழ்ந்தனா மல ர்நாஇ, நத்திய வுளத்தாற் பறப்புகழ்ந்தார நாயகன் விதியின மே னயனம், வைத்தன னாகி யருகழைத் தினன் வழங்குதலா யினன் மன்னே. (ய௯)

நின்மகத் துவந்தா மின்னன் மெச்ச நிறைதா னிறைப்பின ரின்றால், உன்மலப பவநக ளொழித்தன முடிவில உயாவற வு யர்ந்ததா நமது, பொன்மலர்ப் பதநகள் பெறுகுவைவினை னம் பொருநதுது காலமிவ் வுலகில், நன்முறை நினறன் றெழுதி ல்புரிந் தெவனு நயப்பதுத் தினிதுவாழந் திடுதி. (௨௦)

பன்னுநின் றெல்லு வினையறுத்தாண்ட டான்மையாற் படி வமா மெவைக்கும், முன்னாயந் தோன்று முதன்மையாண்ழ ல ழுர்ந்திமா லிநகமே யென்றும், வன்னிமே லெழுந்த வண் மையா லொளிசேர் வன்னிமா லிங்கமே யென்றும், பின்னர் யாம பூதி வடிவமே கொள்ளாற் பிறங்குநீற் திவிநகமே யென் றும். (௨௧)

பிரமநின் பொருட்டி லுதித்தன மஃதாற பிரமமா லிங்கமே யென்றும், வரமுறு பெயர்க ளாணிந்தன மித்த வளநகர் ஐலமா நகரம், கரமுநீயு மனைவியு முழுகுந கந்தமா னனைகளோ ரிர ன்றும், பிரமமாதிர்த்தச் சரச்சுவதி தீர்த்தபபெயொடுந் தழைக் குநீழி. [௨௨]

எனப்பல வருளி யெத்தையார்பூதியி லிங்கமா யெழிலுல-
காளோ, டனறபடு மந்தக்குண்ட வேதிகைமே லமாதன ர
ரகர வெண்ணக், கனப்பருமறையோர் முழக்கின ரமரர்கறப
கத்தலர்மழை சொரிந்தார், வனப்பருவ கமலக் கண்ணனும்
விதியும் வாழத்தினர் மகிழ்நடம் புரிந்தார். [உ௬]

சித்தமா தவத்தீர் நாப்பண்வே திகையில் நிர்மலர் லிங்க
மாயமர்ந்தார், உததரகுண்டத் தெம்மையா னுலகா ளொளிர்
தர வினங்கின ளப்பாஸ், தொத்தலா மறையோன் யாவருமந்த
ச்சோதிமா லீங்கழ வவரை, யெத்தராதலமு மீன்றரு னுலகை
யேத்தினர் புகழ்ந்தனர் களித்தார். [உ௭]

நான்முக னப்பான் மகநிறைவேற்றி நன்னயக் கலைமக
ளோடு, கூன்முகத் திங்க ளணித்தருமூலக் குழகனார் உலகநாய
கியைத், தேன்முகம பிலிற்று மலாகயேபபூசை செயதனன் யுக
ம்பல வப்பாற, காண்முகத் துறையுங் கறகனைபபூசை கறைய
றப்புரியுமா றிசைத்து. [உ௮]

கடவுடன் பணியாற் கலைமக னுடனே களிதரத் தனுலக
டைந்தான், திடனுறு நெடுமா லச்சின கரத்தில வாழுவதே சிற
ப்பென மதித்து, வடபுறத் தென்றும் வதிதர வதிந்தான் மாத
வர் வானவ ரகன்றார், இடனருள் கதையீ தாமெனசகூத னியம்
பிட முனிவர றிசைப்பார். [உ௯]

மெய்த்தவச்சூதமூல நாயகனார் விராங்கதை விளம்பிநீ யா
ங்கன், எயத்திடும பனங்க ளுறத்தனையிமலைமக கெயதுவ தெய
துவித் தனையால, பைத்தலை யரவ மணிந்தருண மூலப் பரமனா
ர கதையினு முளதேல், உயத்தரு ளென்னக குறனமுனிபோற
றி யுயாந்தனுஞ் சூதனும் குரைக்கும். (உ௭)

அகத்தியமாமுனிவர்பூசித்தசருக்கம்.

கால மலைதனுஞ் சிவபெருமான் கழற்கே விழைந்து கடியதவச்
சேல மனைத்தன கைக்கொண்ட திருந்து கையிச் வனத்தீர்
ஞால மனைத்தும் புகழ்மூல நாதாக்கயனா ருரைத்தபடி
கோல மனைத்துந் தருமபூசை ருயிறிக் கறகனா னுரைநான்.

‘அகத்தியமுமுனிவ்பூசுத்தசருக்கம்.’ ௫௭

உம்ப லொடுத்த விமயமலைக் கொருவ னுயிரின் வளர்த்தமலர்ந்
கொம்ப லொடுத்த பெருந்தவத்தாற சூழகன கயிலைக் குருமுர்த்தி
இம்ப ரடுத்த மணமுடிப்பா னெயதுநாணி னுயிரனைத்தம்
பம்பப் பரந்த வம்மலையிற் பகவன் திருமா மணங காண்பான். ()

பனிமா மலையோன் வினைவழியே படைத்தவுயிரின் றெகை
முழுதுந—தனிமா மலையிற் சாாதலிஹா சூழந்தவடபா றென
னுயர்ந்த—இனிமா மியாது புரிதுமென விம்பரும்பா நாகருளா
ர்—நனிமா மயக்க முடையாராய நாதனிருதா டனை யடைந்தா .

அடைந்தார் க்பய மருள்பெருமா னரியசூரிய முனிவரனை
இடந்தா னெக்கத் தென்பொதினைக் கேகெனறருள யாவையுமே
கடந்தாய் நின்றன திருமணத்தின் காட்சிகாணு மோர்தவத்தின்
திடந்தா னிலேனாவென முனிவன சிந்தைமாழகச் சிவபெருமான்

அன்பா வழுங்க லத்தலையே அருள்வாநமது மணக்கோலார்
தென்பாற்போதி யெனமுனிவன திருநோ மனைவியுடனடந்தான்
மன்பா லொழுந்து வானடர்ந்த வரையைக் கடலை வலியடக்கித்
தன்பா ரவுண ருயிர்பருகித் தாய பாண்டி நாடெய்தி. (௫)

வற்றூப் பொன்னி வரவிடுத்த வாறுபோலத் திரிகூடக்
சூற்றூ லத்திற் சித்திரையைக் குலவச செயது திருமலை
உற்றூர்க் குதவு சிவபரண வுருறித் திருக்கோட் டச்சுரர்தம்
பொற்றூள் பரவி யாமலைப் பொதுமபர் புகுந்தான பொருவில்
லான. (௬)

தென்றற்றெழும்பன் சூழ்காவிற் றென்றழ் மலர்நுஇ வண
ங்குவட—குன்றத் துயர்ந்த விமானவிடைக் கொழிக னெருங்கு
ந் திருமலர்—மனறத் துவக்குஞ் சினகரத்தைக் கண்டான மகிழ்
ந்தா னுனந்தம்—துன்றத் துளங்க நடம்புரிந்தான் துறைகண்ட
வரின வினாவற்றான, (௭)

இன்ன குறளோன வரலுணர்வி னினிது தெரிந்த கற்கமுனி
முன்னாச் செலவுற் றடிபரவி யினிய முகமன் பீலமொழிய
கன்னித் தமிழ் யோகி யுளங் களித்தானாக விருவோரும்
வனனிப் பெருமான் திருக்கோயில வாயிலிடுதது வந்தாரால். ()

வல்லான் கற்க முனிசொல்லுமலையத் தெழுந்த சும்பமுனி
விலலாஞ் சிலையார் திருமலர் விரிந்தகருணைச் சரித்திரங்க

எல்லாங் கோட்டான் பூசித்தற இதயம் விழைந்தா னயநீத்தஞ்
சொல்லாங் கலையா னீத்தத்தன் தோயந்தான் வேண்டும பொரு
ள் கொண்டான (க)

முந்த வலஞ் செய் தாலயத்தை முதலாங் களிற்றி னருண்மேலி
நந்தி யடிக ளடிஞாடி நாதா கிரும லவர்விளங்குஞ் (கரு)
சிறுதுங் கருணைத் திருமுனைர்ச செனறான திருநீற ரெளிவிளங்
சந்த மனைத்துங் கண்ணூரக் கண்டான சனனத் தடைகாணுன. (.)

பனி கொண் மலைவிட் டுண்டெயதப் பணித்த பகவன கரு
ணை யெலாம்—நனி கொண டிவந்தான தவப்பயனின னுளேபலி
த்ததெனத் தெளிந்தான—கனிகொள் சந்த மனையிளநீர் கணன ல
முதம் வளைதேறல்—தனி கொள விஞ்சைக் கடமுதலாத தானீ
ராட்டு முறை புரிந்தான. (யக)

ஆறறாத திசையி னணியாடை யகாககோர் பொறபட் டணி
செய்தான—நீறறா மேனி நிலவெறிப்ப நீறுமணிந்தா னிறை
தேறல்—ஊறறார் கொணறை வில்லமெலா மொழுங்கி னிறைத
தான பலிகரு வனத—தேறறார்க் கிமையோராக் கரிதான வினிய
வமுதக் குல மனிததாள். (யஉ)

வாச மருவு துபமுதல் வரிசை மருவு தீபமெலாம்—பேசு
மனுவின முறைகொடுத்தான் பின்னா வேண்டு மருக்கியங்குள—
ஆசின் மலரின அருச்சனைகளாற்றி வேண்டு மறைகூறித்—தே சி
ஊருவைக் கண்ணூரத் தெரிசித்தின்னபுகழ் கினறான. (யங)

வேறு.

உலகெலா மறிவா யுன்னையாரறிவா ருயிர்தொரு முள்ளுற
வொளிததே—அலகிலா விளையாட் டயருவாய் நாயே னறியுமா
ருறறலு மருளாயக்—கலையிலா விருளிற் தலையிலா தான கழிகள
யானவிரித் திடவலனே—விளையிலா மணியே விதிவிதி விலகரு
ம விமலனே மூலநா யகனே. (யச)

அலையிலே பிறந்த மகரமீன் மலையே லுருங்கனி பெற்றதே
போலத்—தலையிலே சிறந்தாய நின்னையான காணத் தரும்விதி
விதிதனை நீயே—நிலையிலா நிலையேன தவப்பயன சிறிதோ ரி
ந்தாழ்வுகநா யகியாள்—முலையினும் வடுவே முடித்தணி மொய்
ம்பின்முதலவனே மூலநா யகனே. (யடு)

அகத்தியமாமுனிவர் பூசித்த சநுக்கம். ௧௯

அத்தனே யரணே யகிலகா ரணனே யாருயிரக ருயிரென விளங்கு—சித்தனே சிவனே சின்மையா நந்த தேவனே தேவ ரு மயிரா—நித்தனே நிருவி கற்பனே நினைவா நினைவரு ன்நிரு தநா யகனே—முத்தனே மூவர்க் ருயிரென முனைத்த மூர்த்தி யே மூலநா யகனே. (௧௯)

கதமுறு புரங்க ணீரெழ நகைத்த காரணநின் கழல போற்றி—மதமலை யுரித்துப் போராதருள் புரிந்த மழுவலாய நினக ழலபோற்றி—தலைமலாக் கிறைவன பவபயிணி தவிழுகத் சங் கரா நின் கழல் போற்றி—முதலவமுத தலைய முன்னவ மூல மு னிவனே போற்றியென நினைத்தே. (௨௦)

உள்ளெலா முலைமே லரக்கென வருக வுடலெலாம் புளக் மே போபப—வெள்ளவா ரருவி கணகளே சொரிய வியன்மு னி தனனையே மறந்து—கொள்ளலா மின்ப வாரிதி நாப்பண் கு டைந்தன னுநினுன மூல—வள்ளலா ரிலிங்கத் திடையினமே லு மையான் மருவிய பாகமா யெழுந்தார். (௨௧)

எழுந்தநா யகனை யெம்மையா னூலகை யினியநீர்க் கணக ளாற்பருகித்—தொழுநு கரத் துணையோ டருகுநச சூழந்து ன் யமலா னு இ யுபசரித்து—வழுமப ன் முனிவன பதபல புகழந்து வணங்கின னாகு மிறைவன்—கொழந்தெழு கனிப்பான முனி வனமேற்கருணை கூடாத நோக்கியாங் கருளும். (௨௨)

கும்பகே ணினதன் பூசனைக்குவந்தோநு கூறுதி விழைவன வெனவ—நமபனே நின்றன பத்தியுஞ் செயப நறுநீகமிழ வளர் ச்சியு மிமையத்—தெம்பிரான் புணையுந் திருமணக் கோலத் தெரி சனமுநு கடைமுடிவில்—வெம்பிடா நினது கதியுமே நாயேன விரும்பின னெனமுனி புகனருன. (௨௩)

புகறல்கேட் டெருதை மாதவ வெனபாற் பூண்டவோர் பத்தி யுந்தமிழும்—மிகமிக வளர்க் கணத்திருக்கோலம் வியப்பற வ ருளுதும் பின்னர்—இகமிசை நலவக ளு லீனத்தபி னந்த மிணைய டி யடைகுவை யினிநீ—ககனமார் பொதிகைக் கேகென வரு னிக் கதுமென விலிங்கமேற் காரந்தான். (௨௪)

மூலமா முதல்வன் மறைத்து முனிவன் முனையினுற் பூதி நா யகனைச், சாலவேறுதித்துக் கறகமா முனிவன தரவிடை ம

விடையுடனே. கோலமார் பொதிகைக் கடமேற் படர்ந்தா
ன் குலைய மொத்தன தாங்கு, சீமைர் தவததிற் சிறப்பிற்
பிருந்தான் செழுந்தமிழ் வளர்க்குமோர் செல்வன. (௨௨)

மோனமார் தவத்தீர் கலையமா முனிவன் மூலமா முதல்வ
னைப் பூசை, தானமாயப் புரிந்த சரித்திரமதனைச் சாற்றினோர்
கேட்டவர் யாரும், ஆனதாமகவுஞ் செல்வமு மறிவு மடைந்
தன ராயிவன் வாழ்ந்து, வானமார் கயிலைப் பதவியு முடிவின்
மகிழ்தர வடைருவ னெனநே. (௨௩)

கலிதெரி ருதன் கழறவங் கேட்ட கடவுண்மா முனிவரர்
யாரும், தலைபெறு முள்ளக் களிப்பினு லவனைத் தனித்தனி புக
ழ்ந்தன ராகி, நிலைதரு மெங்கண் மூலநா யகளை நிரந்தரம் தெ
ரிசனைபுரியும், அனைவறு யோகத் தமர்ந்தனர் வாழந்தா ரெல்லா
மினிதினுய தரவே. (௨௪)

திருமுலநகரப்புராணம் முற்றிற்று.

